

یک زبان الگوی ایرانی-اسلامی برای طراحی حسینه

سعید بابائی^۱، مهدی خاکزند^۲، عباس الوندی راد^۳

۱- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال-نویسنده مسئول

۲- استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

چکیده

ابنیه علاوه بر شکل دادن زیرساخت های یک شهر، یک فضای عملکردی خاص نیز فراهم می کنند. بر همین اساس تصمیمات اتخاذ شده در نحوه ی شکل گیری این ساختمان ها از اهمیت بالایی برخوردار است. به علاوه هر شهری دارای ویژگی های منحصر بفردی است که تنها با شناخت آن ها می توان به حفظ ارزش های آن پرداخت. بنابراین زمینه ی هر طرح یک عامل کلیدی در طراحی معماری محسوب می شود، چرا که در هر جامعه الگوهایی وجود دارد که با بازآفرینی و تطبیق آن ها با نیازهای معاصر می توان در جهت ایجاد بناهای ارزشمند گام برداشت. پژوهش حاضر نیز قصد دارد تا با معرفی و تحلیل یکی از بناهای اسلامی که نقش موثری در شهرهای اسلامی دارد و امروزه کمتر به آن توجه شده است، یعنی حسینه بپردازد که با تکیه بر نظریه زبان الگوها که بر کشف الگوها تاکید دارد، انجام شده است. روش انجام این پژوهش از نوع مطالعه موردی می باشد که با انتخاب یک نمونه (حسینه امینی ها، قزوین) و بررسی آن با رویکرد کیفی پرداخته شده است. نتایج نشان می دهد که با شناخت سنت و ارزش هایی که در معماری اسلامی گذشته وجود داشته اند، می توان الگوها و راه حل های کارآمدی را در طراحی معماری اسلامی امروز ارائه کرد که علاوه بر حفظ و احیاء ارزش ها، اماکن متناسب با یک شهر اسلامی را فراهم کرد. در آخر نیز الگوهایی برای طراحی حسینه ارائه شده است.

کلید واژه ها: زبان الگو، طراحی معماری، زمینه، حسینه امینی ها، قزوین